
Uhusiano-tiedote 1/2011

Pääkirjoitus: Hyvää vapaaehtoisvuotta kaikille uhusianolaisille, s. 1; Balozi wa Finland, s. 2, Suurlähettiläs Karangon visiitti Msingissä, s. 6, UNGO:n inspiroivat uudet toimitilat Morogorossa, s. 7, Kymmenessä tunnissa painaa satoja rintanappeja, s. 8, Idealisti ja kuuntelija, s. 10, Kevätpuolen kansalaisjärjestöseminaari, s. 12, Haitissa maanjäristyksen jälkeen, s. 14, Fakta Haitista ja avustustyöstä, s. 17, Kepan ilmastoseminaari Dar es Salaamissa, s. 17, Uhusiano ry, s. 20, Vuoden 2011 jäsenmaksut, s. 20, Uhusianon hallitus, s. 20.

Pääkirjoitus

Hyvää vapaaehtoistyön vuotta kaikille Uhusianolaisille!

Järjestöissä tehdään paljon vapaaehtoistyötä ja on mukavaa, että tämä on haluttu nostaa esille koko EU:n laajuisella teemavuodella. Uhusianossa kaikki toiminta, niin seminaari, tiedotteet kuin hankehallintokin, perustuu vapaaehtoistyöhön. Suuret kiitokset kaikille tämänkin tiedotteen tekemiseen osallistuneille vapaaehtoisille! Jokainen jäsen on tervetullut osallistumaan Uhusianon toimintaan. Hallituksen kokoukset ovat avoimia kaikille jäsenille ja niistä pyritään tiedottamaan yhdistyksen nettisivuilla hyvässä ajoin. Alkusyksystä järjestetään taas Uhusiano-seminaari (jo 21. seminaari!) ja sen jälkeen julkaistaan tiedote, molempien parista löytyy niin isompia kuin pienempiäkin hommia vapaaehtoisille.

Viime vuoden lopulla Uhusiano sai hyviä uutisia **ulkoministeriöstä**: Uhusianon ja UNGO:n yhteiselle hankkeelle myönnettiin jatkorahoitusta vielä kolmelle vuodelle (2011-13). Tämän viimeisen hankevaiheen aikana vastuu Morogoron kansalaisjärjestöjen resurssikeskuksesta siirtyy lopullisesti UNGO:lle. Tämän vuoden aikana viimeistellään jo hankkeen edellisessä, vuonna 2009 päättyneessä, vaiheessa alkanut resurssikeskuksen remontti. Tavoitteena on, että UNGO:n ja resurssikeskuksen toiminta voisi siirtyä omiin tiloihin tämän vuoden lopulla. Remontti vaikuttaa käynnistyneen oikein hyvin ja alkaa tiedotteen ilmestyessä varmaan olla jo loppusuoralla.

***

Uhusiano seminaarin päivämäärä kannattaa merkitä kalenteriin jo valmiiksi. Seminaari järjestetään viime vuoden tapaan yksipäiväisenä, mikä tietysti rajoittaa keskusteluun käytettävissä olevaa aikaa.

Yksipäiväisyys kuitenkin alentaa kustannuksia ja keventää huomattavasti seminaarin järjestelyiden vaatimaa työtä sekä saattaa madaltaa myös osallistumiskynnystä. Seminaari on avoin myös muille kuin Uhusianon jäsenille ja sitä voikin jo ennakoon mainostaa kehitysyhteistyöstä ja Afrikasta kiinnostuneille tuttavilleen.

***

Toivotan kaikille tiedotteen lukijoille mukavaa kesää ja toivottavasti tapaamme seminaarissa elokuussa!

Pia Mäkelä
Uhusianon puheenjohtaja

Balozi wa Finland

Heinäkuussa 1992 olimme lähdössä Dar es Salaamista ajamaan Msingin kuntaan työleirille. Se sijaitsee kaukana sisämaassa Singidan läänissä, 800 kilometriä Dar es Salaamista. Kunnassa on kolme kylää, Msingi, Ishinshi ja Ndala. Msingi on Hauhon ja Janakkalan kuntien ystävyyskunta Tansaniassa, ystävyyskuntayhteys oli solmittu jo 1985. Suomessa tätä yhteyttä hoitaa Msingin ystävyysseura ry.

Vuonna 1991 oli Msingin kylässä pidetty ensimmäinen työleiri ja kyläläisten kanssa oli alettu rakentaa uutta kansakoulua. Silloin saatiin perustus valmiiksi ja tehtiin kaikki tarvittavat 3000 isoa sementtitiiltä.

Kunnan kylien koulut olivatkin kurjassa kunnossa ja täysin korjauskelvottomia. Uusia koulurakennuksia tarvittaisiin ja tuona vuonna oli tarkoitus aloittaa kahden uuden koulurakennuksen rakentaminen. Varat rakennustarvikkeisiin olimme tuoneet Suomesta mukamme ja vaihtaneet ne Dar es Salaamissa Tansanian shillingeiksi. Shillingejä kertyi niin paljon, että niiden kuljettamista varten täytyi ostaa niin suuri kassi, että siinä oli pyörätkin alla.

Meitä työleiriläisiä oli kymmenen henkeä, suurin osa oli ensimmäistä kertaa menossa Msingiin. Ja myös ensimmäistä kertaa Tansaniassa. Meillä oli Toyota Landcruiser -maastoauto, johon juuri ja juuri mahduimme, kun matkatavarat oli köytetty katolle. Olimme nyt tehneet tarvittavat valmistelut Dar es Salaamissa ja käyneet viimeiseksi syömässä hotelli Kilimanjaron cafeteriassa. Auton olin pysäköinyt Sokoine Drivelle ja kaikki olivat jo nousseet autoon, kun itse väentäydyin kuskin penkille ja kiskaisin oven kiinni.

Naputus ikkunaan

Samalla auton ikkunaan naputettiin. Katsoin ulos ja siellä seisoj Kari Karanko, Suomen suurlähettiläs Dar es Salaamissa. -Minnekäs sinä nyt olet

menossa? kysyi suurlähettiläs. Sanoin että Msingiin, sinne ystävyyskuntaamme. Kari Karanko oli tietoinen ystävyyskuntahankkeesta. Hän tiesi hyvin myös työleireistä. Kaksi vuotta aikaisemmin olimme järjestäneet kolme ensimmäistä työleiriä Tansaniassa ja hän oli aktiivisesti auttanut järjestyksessä. Yksi rakennuskohde silloin oli Hombozan kylän terveysasema Uluguru-vuorilla, tiettömän taipaleen päässä.

Suurlähettiläs sanoi, että tulee sitten sinne Msingiin katsomaan mitä te siellä teette. Sanoin, että vai niin, sinne on 800 kilometriä täältä ja puolet matkasta on hyvin huonoa tietä. Ja sitten me lähdimme ajamaan. Ajattelin kai että se oli kaunista puhetta Karangolta. Toisaalta, hän oli kiivennyt Hombozan kylään meitä katsomaan kaksi vuotta sitten. Sinne ei autolla päässyt, vaan suurlähettiläänkin täytyi kävellä. Mutta ajaa Msingiin 800 kilometriä ja puolet siitä hyvin huonoa tietä.

Melkein Msingissä

Katto kiiltelee illansuussa

Meidän matkamme Msingiin sujui hyvin. Olimme yötä Dodomassa ja seuraavana päivänä ajettuamme huonoa tietä ehdimme vielä päivänvalon aikaan Msingin laakson harjanteelle. Pysähdyimme katsomaan alla näkyvää laajaa laaksoa. Kaukana alhaalla kiilteli uusi peltikatto paikassa, jossa sitä ei viime vuonna ollut. Koulu oli valmis.

Ajoimme nopeasti alas Msingin kansanopiston pihalle, jossa meitä oli jo odoteltu koko päivä. Majoittauduimme taas opiston asuntolaan ja sitten

läksimme katsomaan koulua. Hieno koulurakennus seisoi ylväänä. Kyläläiset olivat rakentaneet sen loppuun niin kuin oli sovittu.

Msingin peruskoulu

Työt alkoivat seuraavana päivänä ja sujuivat suuren innostuksen vallassa niin kuin viime vuonna. Kyläläisiä oli töissä joka päivä paljon ja työ edistyi hyvin. Tutut hommat. Sementtitiiliä tehtiin kuivana olevan joen hiekkakentällä ja samaan aikaan oli menossa perustuksen kaivaminen ja teko. Yrjö Patama oli viime vuonna betonin valussa huutanut kyläläisille 'lisää kuraa' ja se oli vielä hyvässä muistissa. Heti kun Yrjö nyt tuli työmaalle, alkoivat kylän miehet huutaa kuorossa kuraa, kuraa, kuraa.

Tulkkina mukana oli Mawaso Omary Morogorosta. Mawaso oli ollut puoli vuotta Viittakiven opistossa Hauholla ja sen jälkeen pari vuotta Porin ammattikoulun puuseppälinjalla. Suomen kieli oli muistissa vielä hyvin ja arkipäivän tulkkaus työmaalla sujui pätevästi.

Neljä kiloa

Shillingit purettiin siitä pyörillä varustetusta kassista. Ne laskettiin tarkasti vielä kerran. Niitä oli yli neljä kiloa. Ja sitten olikin aika lähteä ostamaan lisää rakennustarvikkeita läänin pääkaupungista Singidasta.

Shillingit, Topi Wilenius ja Yrjö Patama

Rahoilla ostettiin sementtiä, puutavaraa, nauloja, saranoita yms. Kuljetuskin saatiin järjestetyksi ja perillä Msingissä tarvikkeet pantiin huolella talteen opiston varastoon. Tältä työmaalta ei rakennustarvikkeita varasteta. Tämä oli kyläläisten oma homma ja he pitivät huolen kaikesta tarkasti.

Työt sujuivat hyvin. Myös kylässä asustavia paimentolaisia, barabaigeja, saatiin ajoittain työhön, vaikka heitä ei koulun rakentaminen erityisemmin kiinnostanut kun eivät lapsiaan sinne mielellään lähettäneet.

Balozi wa Finland

Eräänä päivänä toisella työleiriviikolla olimme iltapäivällä palanneet työmaalta opistolle, kun sisälle juoksi kiihtynyt opiston työntekijä huutaen jo ulkona tullessaan: -Balozi wa Finland, balozi wa Finland!

Mitäs tämä nyt on, ajattelin. Menin kurkistamaan ulos. Pihalla seisoi vieras maastoauto ja sen vieressä Kari Karanko ja suurlähetystön autonkuljettaja Ersmos Lyimo. Olivat kaksistaan ajaneet Msingiin saakka. Mitenkähän olivat tänne löytäneet, kun paikka ei kartoissakaan ollut.

Suurlähettilään tulo sai opistoon vipinää. Pienessä Msingin kunnassa ei ollut koskaan käynyt minkään maan suurlähettilästä. Opiston rehtorille Heinrich Kimwerlille tuli kiire. Minä taas läksin näyttämään

suurlähettiläälle työn tuloksia. Hyppäsimme autoon ja ajoimme pari kilometriä Msingin koulun työmaalle katsomaan viime vuoden tuloksena valmistunutta jo käytössä olevaa koulua ja tätä uutta rakenteilla olevaa. Ehdimme vielä ajaa kauemmaksi **Ishinshin** kylään, jossa oli jo aloitettu kylän uuden koulun työmaa. Omarahoitusosuuden tähän kouluun oli hankkinut työleirillä oleva Topi Wilenius, lammilainen opettaja.

Ishinsin peruskoulun perustukset

Sitten palasimme takaisin opistolle, ettei pimeys yllätä. Pihaan tullessamme näimme, että pässin teurastus oli menossa nurkan takana.

Ulkona rehtori Kimwerli oli täydessä juhlan järjestämisspuuhassa. Arvelin, ettei suurlähettiläs olisi erityistä juhlaa tarvinnut, kun takana oli pitkä ajo-matka, mutta näin ettei Kimwerliä pidättelee mikään. Suurlähettilään saapuminen opistolle ja tähän pieneen kylään oli niin suuri juttu. -Menen nyt kirjoittamaan puhetta, hän huusi ohi menessään. Sain hihasta kiinni ja varoitin että puheen olisi syytä olla lyhyt. Suurlähettiläs kuulee virkansa puolesta niin paljon puheita, ettei häntä täällä pidä pitkällä puheilla rasittaa. -Siitä tulee lyhyt, huikkasi Kimwerli juostessaan pois.

Herra Suuri Lähetystyö

Ilta tuli ja kokoonnuimme opiston ruokasaliin juhlaan. Paikalla olivat työleiriläiset, opiston opettajat ja muuta henkilökuntaa sekä kylän puheenjohtaja

ja kyläneuvoston jäseniä. Paikallisviranomaisille ei sanaa ollut saatu. Puhelinta kun ei ollut.

Juhla alkoi rehtori Kimwerlin puheella. Ehkä ajatellen paikalla olevia kylän edustajia hän oli päättänyt pitää puheen swahiliksi. Siitä johtui sitten se, että Mawaso joutui yllätyksekseen tulkkamaan puheen suomeksi.

Rehtori Heinrich Kimwerli, Msingin puheenjohtaja ja Mawaso Omary

Hän selvisi tulkkauksesta hyvin, vaikka kohtalaisen muodollisen puheen tulkkauksella olikin vaikeampaa kuin rakennustöiden maanläheiset keskustelut. Yksi asia oli kuitenkin ylivoimainen. Kun rehtori aloitti swahilinkielisen puheensa sanomalla Mr Ambassador, Mawaso käänsi tämän suomeksi Herra Suuri Lähetystyö. Rehtori ryhdytti puhettaan aloittamalla melko monta lausetta sanoilla Mr Ambassador, ja joka kerta Mawaso käänsi uskollisesti Herra Suuri Lähetystyö.

Jorma Reinimaa, Kari Karanko ja Heinrich Kimwerli

Eiköhän lauleta

Herra Suuri Lähetystyo kuunteli puhetta vakavana eikä ilmeikään hänen kasvoillaan värähtänyt. Puhkeen jälkeen suurlähettiläs nousi ylös ja sanoi: 'Kiitän minulle osoitetuista ystävällisistä sanoista, eiköhän lauleta'. Ja aloitti samalla 'Mä oksalla ylimmällä'.

Työleiriläisten joukossa oli useita kuoroihmisiä, niinpä laulu kuuluikin komeasti. Tansanialaiset kuuntelivat ja katselivat ällistyneinä. Sen jälkeen laulettiin vielä toinen suomalainen laulu ja sitten suurlähettiläs aloitti kaikkien tansanialaisten tunteman laulun: 'Malaika, nakupenda malaika...'. Kaikki tansanialaiset yhtyivät innokkaasti tähän ja laulu täytti salin.

Sitten oli aterioinnin vuoro, mutta pian suurlähettiläs nousi ylös ja pyysi kohteliaasti lupaa poistua vedoten takana olevaan pitkään päivään ja edessä olevaan pitkään ajomatkaan. Me työleiriläiset lähdimme myös ja ehdimme vielä muutaman sanan vaihtaa yhdessä ennen kuin väsymys voitti kaikki.

Aamulla suurlähettiläs ja suurlähetystön autonkuljettaja Ersmos Lyimo lähtivät niin aikaisin, etteivät halunneet edes aamiaista syödä. Heillä oli vielä pitkä matka Shinyangaan, pohjoisempaan lääniniin

Moitteita, ja muuta

Suurlähettilään vierailulla oli vielä seuraus. Vierailua edeltävällä viikolla olin käynyt Heinrich Kimwerlin kanssa tapaamassa Singidan läänin kak-

kosmiestä titteliltään Regional Development Director. Nyt hän lähetti viestintuojan välityksellä kiukkuiset haukkumiset minulle. Hän oli kuullut että Msingissä oli vierailut Suomen suurlähettiläs. Miten oli mahdollista, että hänelle ei ollut ilmoitettu siitä etukäteen, ei hänelle eikä läänin maaherralle? Lähetin viestiä, että ei suurlähettiläs ollut meilekään kertonut vierailustaan etukäteen. Luulen ettei selitys paljon auttanut.

Kahden vuoden perästä menin taas Msingiin työleirille. Ensimmäisenä iltana kävelin hieman ulkosalla kun vastaan tuli sattumalta Msingin kylän puheenjohtaja, jo melko vanha mies. Vaihtelimme tervehdyksiä ja kuulumisia sen verran kun vähäisellä swahilin taidollani osasin.

Viimeiseksi puheenjohtaja hymyili leveästi, puristi kättäni tiukasti molemmilla käsillään ja sanoi

- Balozi anayeimba! Tämän minä ymmärsin: suurlähettiläs, joka laulaa!

Diplomatiaa voi tehdä monella eri tavalla. Kun osaa.

Teksti ja kuvat: Jorma Reinimaa

Kari Karanko

- *syntynyt Suomussalmella 1941*
- *kansakoulun opettaja ja ekonomi*
- *aloitti diplomaatinuran vuonna 1970 ulkoministeriön kehitysyhteistyöosastolla Martti Ahtisaaren ja Jaakko Iloniemen työtoverina. Jäi eläkkeelle keväällä 2009.*
- *työskenteli koko uransa kehityspolitiikan ja kansainvälisen ympäristöpolitiikan tehtävissä. Ollut Afrikassa toistakymmentä vuotta ja suurlähettiläänä Tansaniassa ja Namibiassa.*
- *harrastaa kirjallisuutta ja kansansivistustyötä*

Helsingin Sanomat 12.3.2011

Suurlähettiläs Karangon visiitti Msingissä

Muistan kun suurlähettilään maastoauto pörähti pihaan suoraan Tareista, kuten Yrjö Patama Dar es Salaamia kutsui. Tuliaisena Karangolla oli matkan varrelta ostettu ananas.

Vierailusta on pysynyt mielessäni suurlähettiläs Karangon kommentit ympäröivästä todellisuudesta. Ne antoivat eväitä kehitysaputyöhön ja Tansanian ymmärtämiseen.

Muistan, että katseltiin ympärille majapaikkamme kansanopiston asuntolassa. Joku oli arvellut, että paikka kaipaisi remonttia. Karanko totesi, että monessa tapauksessa luuttu ja harja olisivat oiva ja riittävä keino kohentaa paikkoja.

Iltapäivällä tuli kaikille töpinää töppösiin, koska piti järjestää iltajuhlat. Sattui niin, että jäin Karangon seurassa kiertelemään ympäristöä ja kansanopistoa. En muista oliko siinä muita mukana.

Pihalla Karanko katsoi Msingin laaksoa ja kukkuloiden harjanteita ja kertoi että puiden latvusten reunus kuului taivasta läpi. Kun kukkulan harjanne on tuuhean tasainen, niin silloin puusto ei ole harventunut. Harventunut metsä tietää pidentyneitä puunhakumatkoja naisille.

Sitten käytiin opiston keittiössä, joka oli väljä ja vaikutti melkein käyttämättömältä, kun ottaa huomioon että opisto oli jo kymmeniä vuosia vanha. Minä ihmettelin missä oppilaiden ruoka tehdään. Kierrettiin ulos opiston nurkan taakse ja siellä oli peltinen hyvin tuulettuva huone, hiilenmusta sisältä. Se oli keittopaikka, jossa oli padat ja nuotiopaikka. Karanko kertoi että keittäjät osaavat työskennellä täällä, jossa työmenetelmät ovat tuttuja. Koska kaikki on mustunutta hiilestä, niin paikka on erittäin hygieeninen. Hiili on hygieniää. Valkotornado onkin mustatornado.

Kenttäkeittiön nurkalla kylän miehet olivat teuras-taneet pukin ja suolet olivat maassa kekona, täynnä syötyä ruohoa. Karanko kertoi, että suoliston kasvimassasta saa valmistettua herkullista syötävää. Jäi resepti kuitenkin ottamatta. Sillä sapuskalla

olisi menestynyt kokkisodassa, mutta en ole kovaksikeitetty kokki.

Alkuiltaa vietettiin opiston opettajien kanssa ja oppilaat harjoittelivat rummutusta omalla puolellaan. Musiikinopettaja kuunteli menoa, joka oppilaiden puolelta kuului ja sanoi että nyt ei rummutuksessa ole mitään järkeä. Hän piipahti oppilaiden puolella ja sitten taas kuulosti rummutus hyvältä. Oivalsin että afrikkalainenkin tarvitsee ohjausta rummuttamisessa. Ei se sielläkään ihan tuosta vain luonnistu.

Iltajuhlalta muistan, kun Jarmo Törnqvist usutti minut hakemaan yhtä tyttöä tanssimaan. Olin ihan jäykkä istumisesta, joten ei se tanssi oikein sujunut ja ympärillä nuoret tanssivat samalla tavalla jäykästi. Sitten Jarmo meni tanssimaan ja esitti menevän hetkutuksen ja johan koko porukka nappasi sen heti ja tunnelma kohosi ja tanssilattialle syntyi sutinaa.

Juhlien päätyttyä ja sähkögeneraattorin sammuttua meitä ympäröi Afrikan maaseudun sysipimeä yö. Kuuntelin sängyssä moskiittojen epätoivoista ininää hyttysverkon ulkopuolella ja ajattelin Suomen heinäkuista vaaleaa kesäyötä.

Lauri Pasanen

Lauri Pasanen oli Msingin työleiriläinen 1992, samoin kuin Jarmo Törnqvist ja Yrjö Patama.

UNGO:n inspiroivat uudet toimitilat Morogorossa

UNGO on lyhenne sanoista Union of Non Governmental Organizations (kansalaisjärjestöjen unioni). Se on kattojärjestö, jolla on jäseninä yhteensä 200 itsenäistä kansalaisjärjestöä ja alueverkostoa Morogoron läänissä. UNGO on perustettu tammikuussa 1998, mutta sai virallisen aseman 23.3.2000 tapahtuneen rekisteröinnin myötä (Certificate of SO. NO. 10101 under the Societies Ordinance and Certificate of Compliance no. 1679).

UNGO tavoittelee varmistaa tarjoamalla laadukkaita palveluja tehokkaasti, että sen jäsenjärjestöt ovat vahvoja ja elinvoimaisia, sekä parantaa Morogoron läänin asukkaiden elämää. UNGO tehtävänä on toimia kattojärjestönä joka käynnistää ja vahvistaa yhteistyötä ja verkostoitumista sen jäsenjärjestöjen välillä tarjoamalla välineitä osaamisen kehittämiseen, vaikuttamistyön koordinointiin ja linkittämällä muihin samanhenkisiin organisaatioihin.

UNGO:n päätavoitteet

Vahvistaa UNGO jäseniä ja verkostoja niiden omien tehtävien suorittamisessa

1. Mahdollistaa ja vahvistaa tiedonhallintaa alueellisella ja paikallisella tasolla
2. Mahdollistaa yhteys alueella toimivien järjestöjen ja alueverkostojen välillä
3. Mahdollistaa yhteys hallintoon ja muihin asianosaisiin
4. Vahvistaa UNGO:n työntekijöiden tietoja ja taitoja, voidakseen tarjota tehokkaita ja tuloksellisia palveluita jäsenilleen.

Aina perustamisestaan vuodesta 1998 lähtien UNGO, joka on alueellinen kansalaisjärjestöverkosto, on jatkuvasti joutunut toimimaan vuokratiloissa kuuluisassa Regional CCM-rakennuksessa Saba saba-kadulla Morogoron kaupungissa.

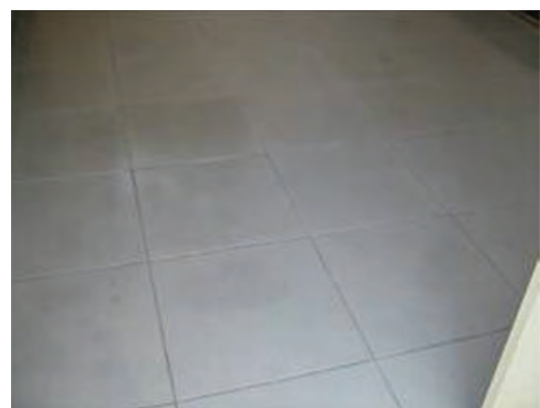
Tilojen vuokraaminen on ollut normaalia toimintaa maan monille järjestöille. Yksi syistä, joka on es-

tänyt monia järjestöjä hankkimasta omia toimitiloja, on taloudellisten resurssien puute, jonka useat näistä paikallisista järjestöistä kohtaavat. On kuitenkin huomattu, että monet näistä järjestöistä käyttävät paljon rahaa tilavuokriin. Esimerkiksi UNGO käyttää noin 8 miljoonaa Tansanian shilinkiä vuodessa toimitilojensa vuokriin.

Strateginen ajattelu yhdessä strategisen hallinnon kanssa ovat ennakkoehtoina kestäväälle kehitykselle missä tahansa organisaatiossa. UNGO:n ja sen kumppanin Uhusianon strateginen ajattelu ovat tuottaneet strategisen ratkaisun joka varmistaa sen että ensin mainittu on toteuttamassa unelmaansa tulla itsenäisesti toimeentulevaksi saamalla omat toimitilat. Rakennus ostettiin ja alustavat korjaukset tehtiin vuonna 2009, mutta niitä ei saatu silloin vielä valmiiksi.

Teknikko työstämässä terästankoja ikkunoita ja pääporttia varten.

Yksi korjatuista huoneista jonka lattia on laatoitettu.

WC:t remontoitavana

Toimitilojen suuremmat korjaus- ja muutostyöt on käynnistetty uudelleen maaliskuussa 2011 ja ne valmistuvat toukokuun loppuun mennessä. Tätä kirjoittaessa on jo saatu asennettua uudet lattialaatat, vesisäiliöt ja sähköt. Tekeillä olivat vielä ikkunoiden ja ovien asennukset, uudet wc:t ja muut putkityöt sekä uusi lattia ulkotiloihin.

Valmiissa toimitiloissa UNGO voi

- Säästää taloudellisia resurssejaan, jotka olisivat kuluneet vuokriin, muihin välttämättömiin kuluihin ja siten varmistaa toimintansa kestävyys
- Järjestää IRC:n (informaatio- ja resurssikeskuksen) palvelut suuremmissa toimitiloissa
- Järjestää toimintaansa strategisesti hyvin sijoittuneessa paikassa johon sekä paikallisten ihmisten että jäsenjärjestöjen on helppo tulla.

Kymmenessä tunnissa painaa satoja rintanappeja

Tuntitili haastaa mukaan vapaaehtoistoimintaan

Mitä kaikkea hyvää saa kymmenellä tunnilla? No, siinä ehtii melkein katsoa yhden tuotantokauden Mad Men -sarjaa tai hauduttaa kolme padallista ruokaa uunissa. Tai sitten voi nukkua. Mutta mitä jos käyttäisin kymmenen tuntia vapaaehtoistoimintaan? Saako kymmenessä tunnissa mitään aikaan?

– Kyllä saa, vastaa YAD Youth Against Drugs ry:n toiminnanjohtaja **Petra Pohjonen**. – Kymmenessä tunnissa ehtii levittää ison pinon päihtetömiä Sideeffect-bileiden mainoksia ja edistää verkossa yadilaista ajattelua. YAD ry:n yhteisöstä tykkäämiseen Facebookissa kuluu aikaa klikkauksen verran, mutta sillä klikkauksella saa näkyvyyttä kaikkien kavereiden seinillä huumeettoman elämän puolesta.

YAD on yksi niistä yli sadasta järjestöstä, jotka osallistuvat Euroopan vapaaehtoistoiminnan vuoden haastekampanjaan, Tuntitiliin. Tuntitili kannustaa kaikkia suomalaisia mukaan vapaaehtoistoimintaan. Verkossa, www.tuntitili.fi, se johdattaa vapaaehtoistoiminnasta kiinnostuneet ja toimintaa tarjoavat yhteen.

Kiinnostavatko museot, lapset ja nuoret tai lähiympäristö ja asukastoiminta? Miltä vaikuttavat projektityö, kokkaaminen, kouluttaminen tai piha- ja puutarhatyöt? Tuntitilistä löytyy 19 erilaista toiminnan kohdetta ja 26 erilaista tapaa toimia. Toimintaa etsivä valitsee, mitä haluaa tehdä ja paljonko haluaa tehdä, Tuntitili välittää hänen yhteystietonsa eteenpäin sopivalle organisaatiolle. Organisaatio ottaa yhteyttä halukkaaseen ja sopii tarkemmin vapaaehtoistoiminnan yksityiskohdista.

– Tavoitteenamme on tarjota helppokäyttöinen tapa saada tietoa siitä, mitä kaikkea vapaaehtoisena voi tehdä, sanoo projektipäällikkö **Karoliina Tikka** Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry:stä. – Palvelu kokoaa yhteen vapaaehtoistoiminnan mahdollisuuksia eri sektoreilta.

Susanne Maude kokeilee

Minäpä kokeilen. Jos tilittäisin 20 tuntia Etelä-Karjalassa ja haluaisin tehdä hallinto- ja kehittämistehtäviä globaalikysymysten parissa, pääsisin ehkä kouluttamaan jäseniä AIESEC:ssä, tekemään taustaselvitystä Kansalaisareena ry:lle tai osallistumaan Earth Charter International ry:n toiminnan käynnistämiseen Suomessa.

Jos taas tilitän tunnit Kainuussa, valitsen toiminnaksi kuljetustehtävät ja logistiikan ja haluan käyttää tuntini liikunnan ja urheilun hyväksi, Tuntitili ehdottaa Epilepsialiittoa, Hengitysliitto Heliä ja Suomen Palloliittoa.

Entä Varsinais-Suomi? Mitä palvelu tarjoaa, jos tilitän 30 tuntia vuodessa, valitsen kohteeksi eläimet ja luonnon ja haluan osallistua kampanjatyöhön? Tuntitili ehdottaa jälleen kolmea järjestöä: Oikeutta eläimille, Luonto-Liitto sekä Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden liitto ViNO ry. Arvon troikasta Luonto-Liiton ja soitan Helsinkiin pääsihteeri Leo Straniukselle.

– Luonto-Liitossa voi kampanjoida Itämeren, metsien suojelutyön, kulutuskriittisyyden tai suurpetojen puolesta. Tai sitten voit osallistua kevätseurantaan nyt kun kevätkin alkaa, Stranius ehdottaa, kun kysyn häneltä tekemistä. Voisin siis vaikka kirjoittaa kulutuskriittistä blogia, maalata banderolleja mielenosoituksiin tai raportoida Kevätseurantaan kevään mittaan lajien ilmestymisestä ja runsastumisesta.

Entä jos voin käyttää vain kymmenen tuntia? Mitä hyvää saan aikaan luonnon hyväksi kymmenessä tunnissa? – Kymmenessä tunnissa maalaa useamman banderollin tai painaa satoja rintanappeja. Hyvä kirjoittaja kirjoittaa useampia artikkeleja tai sitten voi käydä koulussa puhumassa Itämerestä, Stranius vastaa.

– Olemme laskeneet, että yksi Itämeri-oppitunti maksaa noin 50 euroa, joten kyllä kymmenestä tunnista on myös rahallisesti hyötyä, vaikka järjestömme tavoite, yhteiskunta, joka tunnustaa luonnon itseisarvon, ei vielä ihan noilla tuntimäärillä täyty.

Munamies tilittää vapaapalokunnalle 42 tuntia, Aira Samulin puolestaan 61 tuntia ikäihmisten liikuttamiselle. Kuinka paljon sinä tilität tänä vuonna yhteiseksi hyväksi? Klikkaa ja etsi oma tapasi toimia: www.tuntitili.fi. Kymmenelläkin tunnilla saa jo paljon aikaan.

Faktaa

Vuosi 2011 on Euroopan vapaaehtoistoiminnan vuosi. EU:ssa noin 100 miljoonaa ihmistä osallistuu vapaaehtoistoimintaan ja suomalaisista lähes puolitoista miljoonaa. Vuoden aikana kiitetään vapaaehtoisia sekä kannustetaan uusia ihmisiä mukaan. Vapaaehtoistoiminnan vuotta Suomessa koordinoivat kansalaisyhteiskuntapoliittinen neuvottelukunta KANE ja Suomen Nuorisoyhteistyö-Allianssi. Lisätietoa: www.tuntitili.fi.

Susanne Maude Haastattelija Elina Puhto

Pia Mäkelä ehdottaa

Uhusianon toiminta perustuu vapaaehtoistyöhön, sillä järjestöllä ei ole lainkaan palkattua henkilökuntaa. Kymmenessä tunnissa ehtii tehdä vaikkapa seuraavaa:

Osallistua Uhusiano tiedotteen tekoon esimerkiksi kirjoittamalla juttu tai kokoamalla tiedote valmiista artikkeleista. Tiedotteen tekoon ovat tervetulleita kaikki, myös ihan uudet jäsenet. Tiedotteen toimittamiseen voi osallistua kertaluontoisesti tai liittyä toimittajakuntaan pidemmäksikin aikaa. Tiedotteen tavoite on tuoda Uhusianon jäsenistön tietoon Uhusianon toimintaa mutta myös laajemmin kehityskysymyksiä ja yhteistyökumppaneitamme.

Auttaa Uhusianon seminaarin toteutuksessa suunnittelu- tai toteutusvaiheessa. Juuri nyt on käynnissä seminaarin suunnittelu. Otamme yhteyttä mahdollisiin esiintyjiin, suunnittelemme ohjelmaa ja seminaarin pitopaikkaa. Alkukesästä on vuorossa

seminaarista tiedottaminen ja loppukesästä ilmoit-
tautumisten vastaanotto sekä käytännön työt kuten
vaikka seminaaritarjoiluiden suunnittelu ja tarvik-
keiden ostaminen. Itse seminaaripäivänä tarvitaan
vapaaehtoisia muun muassa seminaarin tekniseksi
tueksi ja dokumentointiin.

Idealisti ja kuuntelija

Jenna Kettunen lähtee Kepan hankeneuvojaksi

Jenna Kettuseen ovat aika monet Kepan koulutuk-
sissa käyneet ihmiset tutustuneet. Hän on selkeä-
sanainen, sympaattinen ja osaava kouluttaja. Al-
kukysystä alkaen hän on Kepan Tansanian maa-
toimiston suomalainen hankeneuvoja. Tässä hän
kertoo tiestään ja kokemuksistaan kehitysyhteis-
työssä.

Koulutyttö mietti Afganistania

Olen kotoisin pieneltä paikkakunnalta Keski-
Suomesta, Petäjävedeltä. En tuntenut ketään, joka
tekisi töitä kehitysyhteistyön parissa, ihmiset mat-
kustivatkin vain Ruotsiin tai silloiseen Neuvosto-
liittoon. Ajatuksen kehitysyhteistyöstä sain var-
maan uutisista, en muutakaan kanavaa keksi. Jos-
tain syystä olin kiinnostunut maailmasta ja sen
tapahtumista. Esimerkiksi toisella luokalla, kun
kouluaineen aiheena oli ”Mitä teit kesälomalla”,
pohdin muutaman sivun verran Afganistanin tilan-
netta lapsen näkökulmasta. Tietosanakirjasta katse-
lin aina kuvaa Machu Picchusta ja olin varma, että
tuonne minä joskus matkustan. No, sinne pääsin
jouluna 1997. Kun olin 11-vuotias, muutimme
Helsinkiin. Yläasteikäisenä ilmoitin haluavani
kehitysyhteistyötekijäksi, mitä se sitten olisikaan.

Idealisti joka tarttui kuokkaan

Minun kohdallani valitsin opiskelusuunnan sen
mukaan, että pääsisin maailmalle ja toivottavasti
kehitysyhteistyön pariin. Näin päädyin lukemaan
kulttuuriantropologiaa. Olin ensin melkoinen idea-
listi, mutta olen vuosien varrella pohtinut kehitys-

yhteistyötä monelta kantilta ja syvällisemmin.
Matkan varrelle mahtuu monia epäilyn hetkiä,
mutta ei ainakaan vielä kyynisyyttä.

Olen koko urani ajan työskennellyt maatalouteen
ja ympäristöön liittyvien asioiden parissa - huma-
nistina insinöörien ja agronomien keskellä. Kun
minulle tarjottiin uutta sopimusta YK:ssa vuonna
2004, huomasin, että nyt minulla olisi mahdolli-
suus toteuttaa haaveeni toisesta tutkinnosta. En
allekirjoittanut enää uutta sopimusta, tunsin että
humanistin oli aika hankkia peltouskottavuutta.
Halusin tehdä toisen käytännöllisemmän tutkin-
non. Aloitin agrologian opinnot Laurea AMK:ssa
syksyllä 2005.

Arvoin pitkään väitöskirjan teon ja toisen tutkin-
non välillä ja päädyin jälkimmäiseen ratkaisuun,
koska se mielestäni auttaa minua hahmottamaan
kentällä ihmisten elämäntilanteita paremmin.
Kuokkaa pitelevä käsi, kuokka, tuotantokasvi ja
maa ovat yhtenäinen kokonaisuus. Kepan koulu-
tussuunnittelijan työpaikasta minulle soitettiin
Viikin navettaan, jossa olin talikon varressa.

Olen ollut töissä Tansaniassa YK:n maatalous- ja
elintarvikeohjelmassa, YK:n konsulttina ja lisäksi
pienen jakson ulkoministeriön Latinalaisen Ameri-
kan yksikössä. Järjestöpuolella olen Suomessa
toiminut Tinku ry:ssä ja Greenpeace Nordicissa.
Boliviassa työskentelin paikallisessa kansalaisjär-
jestössä nimeltään Kürmi Cochabamba yhteyshen-
kilönä.

Onnistunut hanke haussa

En ole vielä urallani törmännyt yhteenkään todella
hyvin onnistuneeseen hankkeeseen, jos ajatellaan
esimerkiksi köyhdyttävien rakenteiden murtamista.
Muutos ei ole projekti, jolla on alku ja loppu. Mut-
ta tämä ei merkitse sitä, että mikään ei ole onnistu-
nut. Ilman kehitysyhteistyötä maailmassa ei luul-
tavasti kukaan mieltisi esimerkiksi köyhdyttäviä
rakenteita tai köyhimpien valtioiden osaa maail-
mantaloudessa suhteutettuna ihmisoikeuksiin eikä
vain talouteen. Tiedotus asioista on tärkeää, vai-
kuttamistyö maailmanlaajuisesti. Yhdessä tekemi-
nen on tärkeää ja jokainen ihminen, joka on saanut

apua vaikeaan elämäntilanteeseen, on pieni onnistuminen.

Ongelmien ja toiveiden tositaustojen etsiminen

Jokaisessa tilanteessa tuntuu toimivan erilaiset keinot. Aina ei tunne onnistuvansa, mutta löytyy niitä menestystarinoitakin. Kentällä on usein haasteena saada kontakti naisiin, koska minua on lähes aina kentällä kohdeltu kuin miestä. Istun miesten kanssa, syön miesten ruokaa, pukeudun kuin mies jne. Olen käyttänyt mm. seuraavia keinoja luodessa kontaktia naisiin: pukeudun juhlatilaisuuksiin naisellisemmin, luon kontaktin lapsiin vaikka kameran käytön avulla tai teen jotain, mitä naiset tekevät kyseisessä kulttuurissa. Tämä voi olla ruuanlaitto, ruuasta kyseleminen, neulominen toimiston seinustalla illansuussa, kerron juttuja omasta äidistäni tai muista naispuolisista sukulaisistani.

Kunnioituksen osoittaminen

Boliviassa riitti usein vain luonnollisen kunnioituksen osoitus toisten elämäntapaa kohtaan ja kysyminen, kun huomasi jonkin olevan vialla. Jos ehdotti jotain paikallisten mielestä pötköä, niin luulot otettiin heti pois. Suomalaisen oli helpohko sopeutua bolivialaiseen maalaiselämään, koska molemmissa maissa ensikontakteissa käyttäytyään varautuneesti ja tilannetta tarkkaillen. Liika puheliaisuus ja avoimuus herättivät epäluuloja.

Tansaniassa todellisten ongelmien esiin kaivaminen oli todella haastavaa. Monesti virallisessa tilanteessa, kuten suunnittelusessiossa, ihmisistä ei saanut mitään mullistavaa irti. Mutta ajan kanssa vapaa-ajalla ihmiset saattoivat avautua yllättäen. Muuan muassa pitkät automatkat maan halki olivat oivia tilaisuuksia haastella niitä näitä ja monesti jutustelun lomassa käsiteltiin myös tärkeitä asioita. Omien asioiden jakaminen alensi usein kynnystä kertoa todellinen mielipide.

Niiden tärkeiden asioiden määrä, joita ei osata sanoa suoraan, on suuri. Asioiden huomaaminen vaatii läsnäoloa ja toiminnan ja tekojen tarkkailua – usein tutkimusta, jonka tuloksia analysoidaan myös yhdessä kohderyhmän kanssa. Oman kokemuksen mukaan myös kriisitilanteet paljastavat

ongelmien taustalla piilevät todelliset ongelmat. Tutkimuksen lisäksi osallistava seurantatiedon keruu tai analysointi on toiminut yhdessä hankkeessa. Erään kerran saimme houkuteltua kunnan virkamiehiä kylään hanketta käsittelevään kokoukseen ja tilaisuus oli hyvin informatiivinen. Juuri tässä tilanteessa ihmiset tunsivat voivansa vaikuttaa omaan elämäänsä. Mikään keino ei toimi aina ja joka tilanne vaatii oman ratkaisun. Ja aina ei siltikään tiedä onko osunut oikeaan.

Kylissä

Boliviassa elin kuukaudesta 2-3 viikkoa Andien vuoristossa kylissä kahden vuoden ajan. Osan ajasta tein tutkimusta, suurimman osan ajasta vei käytännön työ hankkeessa, joka liittyi metsitykseen, kastelujärjestelmien rakentamiseen, ympäristön suojeluun ja maataloustuotannon monipuolistamiseen. Tansaniassa vietin lyhyempiä ajanjaksoja masaiden kylissä sekä Dodoman ja Mbeyan alueella maanviljelystä harjoittavissa kylissä. Vierailut liittyivät ruokaturvan ja paikallisen tietotaidon väliseen tutkimukseen.

Boliviassa työkieleni oli espanja. Maaseudulla jouduin välillä käyttämään kollegani apuna tulkauksessa aymarasta ja quechuasta espanjaksi. Edellisellä kerralla Tansaniassa pärjäsinkin englannilla ja tulkkausavulla. Työviikot YK:ssa olivat todella pitkiä eikä energia riittänyt muuhun kuin selviytymiswahilin opetteluun. Katsotaan, miten käy tällä kerralla.

'Kerro se niille heti huomenna'

Olemme mieheni kanssa asuneet aiemmin Tansaniassa ja päätös oli siinä mielessä helppo. Emme muuta vieraaseen paikkaan. Lasten puolesta sitä on tietenkin huolissaan, koska esimerkiksi malaria on kuitenkin pahimmillaan tappava sairaus. Onneksi tunnemme paljon perheitä, jotka asuvat tai ovat asuneet Tansaniassa, ja voimme kysyä heiltä neuvoa ja hyödyllisiä vinkkejä. Vanhempi poikani on asiasta pääosin innoissaan, koska hänen tämän hetkinen suurin kiinnostuksen kohteensa on meribiologia.

Kun mainitsin ensimmäisen kerran kotona mahdollisuudesta hankeneuvojan paikkaan Tansaniassa, niin mieheni Tomi sanoi heti, että 'joo, me halutaan lähteä, kerro se niille heti huomenna'. Toimistolla taas ajateltiin, että kotiväki olisi vaikeasti ylipuhuttavissa. Niinpä kehotin toimiston väkeä lyöttäytymään yhteen kotiväen kanssa - lobbauksen lopputuloksena meillä on neljä menolippua Tansaniaan.

.....

Kevätpuolen kansalaisjärjestöseminaari Helsingissä

Ulkoministeriön kansalaisjärjestöseminaari pidettiin Säätytalolla Helsingissä huhtikuun 4. päivänä. Ohjelmassa oli kansalaisjärjestöyksikön päällikön Okko-Pekka Salmimiehen ja ulkoministeriön kehitysyhteistyötä käsittelevien osastojen katsaukset ajankohtaisista asioista. Ylitarkastaja Matti Lahtinen esitteli sähköisen hankehakemuksen vaihetta ja tarkoitusta.

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Paavo Väyrynen piti viimeisen alustuksensa huhtikuussa päättyneen hallituskauden aikana. Iltapäivän teemana oli kehitysyhteistyön laatu, mistä se koostuu ja mitä se edellyttää. Tätä teemaa selvittivät ulkoministeriön neuvonantaja Pekka Seppälä sekä tutkija ja konsultti Maria Suoheimo.

Seuraavassa on poimintoja alustuksissa ja puheen- vuoroissa esille tulleista asioista.

KEO:n ajankohtaiset asiat

On tärkeää, että järjestöllä olisi jo hanketta hakiesaan käsitys alueellisista ja temaattisista toimijoista hankkeen kohdealueella. Viime vuonna laadittu kansalaisyhteiskuntalinjaus pyrkii edistämään kumppanuuksien luomista myös yksityissektorin kanssa. Ministeriö järjestää toukokuussa työpajan yritysyhteistyöstä. Teemat, joille hanketukihakemuksia tällä hakukierroksella kannattaa kohdentaa, ovat ruokaturva, nuoriso ja ilmastomuutoksen ehkäiseminen.

Okko-Pekka Salmimies, kansalaisjärjestöyksikön päällikkö

Sähköinen hankehakemus

Ensi vuodesta alkaen asiointi KEO:n kanssa muuttuu sähköiseksi. Tärkein hyöty sähköisessä asiointissa on järjestöjen oikeusturva: järjestöt vastaavat itse kirjoittamastaan. Sähköinen asiointi tekee mahdolliseksi keveämmän hankehaun ja raportoinnin. Hakulomakkeet kokoavat olennaisen tiedon, jota sähköiset liitteet täydentävät. Liitteissä tulee näkyviin etelässä tehty työ. Sähköinen hankehaku nopeuttaa hakuprosessia. KEO:ssa toivotaan, että kansalaisyhteiskunta tulee mukaan vaikuttamaan sähköisen asiointin kehittämiseen.

Ylitarkastaja Matti Lahtinen

Ministeri Paavo Väyrynen

Ministeri totesi, että Suomen kehityspoliittinen ohjelma on edellä aikaansa. Kansalaisyhteiskuntalinjauksessa on painotettu kestävä kehityksen periaatetta. Linjaus korostaa kehitysyhteistyön laadun ja tehokkuuden, tuloksellisuuden ja vaikuttavuuden kehittämistä. Seuraavassa linjauksessa tulevat ehkä korostumaan väestöpolitiikka ja infrastruktuurin kehittäminen. Väyrynen totesi, että uusi ministeri tuo tullessaan uudet painotukset.

EU:lle pitäisi luoda globaalinen strategia, jossa ympäristöpolitiikka kytetään kehityspoliittikkaan eli EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikka on asetettava kehityspoliittiseen kehykseen. Ympäristösektorin pirstoutuminen vaikuttaa vahingollisesti globaaliin kehitykseen. Ympäristön ja kehityksen tulisi olla läheisesti sidoksissa toisiinsa. Järjestöjen olisi hyvä olla tiiviissä yhteistyössä ja toteuttaa hankkeita harvemmissa maissa isommilla joukoilla. Ministeri toivoi erityisesti, että kansalaisjärjestöt toteuttaisivat Pariisin julistuksen periaatteita.

Paavo Väyrynen, ulkomaankauppa- ja kehitysministeri

Pariisin julistus on esitelty Uhusiano-tiedotteessa 1/2008

Nousevat taloudet Afrikassa

Nousevat taloudet, Kiina, Intia ja Brasilia, ovat ottamassa yhä suurempaa roolia Afrikassa. Kiinan investointiaktiivisuus vaikuttaa perinteisten avunantajamaiden suhtautumiseen. Dialogi, jossa demokratiakehitystä käsitellään, on vähentynyt. Ajankohtaiset haasteet Afrikassa ovat talous-, ruoka- ja ilmastokriisi. Julkisen sektorin toimet eivät yksin riitä, apuna tarvitaan yritysten ja kansalaisyhteiskunnan resurssija. Avun tuloksellisuus vaatii kaikkien toimijoiden dialogia. Avun antajien ja saajien yhteistyö on tuloksellisuuden edellytys.

Jorma Suvanto, Afrikan ja Lähi-idän osaston päällikkö, ulkoministeriö

Laatu, muutamia huomioita siitä

Yleinen määritelmä on, että laatu on tuloksellisuutta, oikeiden asioiden tekemistä oikealla tavalla. Hankkeen laadusta on usein hyvinkin erilaisia näkemyksiä, koska samaa hanketta voidaan arvioida erilaisista kapeista näkökulmista. Arvioijien vertailupisteet tyydyttävästä laadusta vaihtelevat. Seppälä totesi, että ei ole väärin tehdä virheitä, mutta on väärin tehdä samoja virheitä sata kertaa. Kun tuodaan toimijat ja vastuut loogiseen viitekehukseen, ei puhuta passiivissa. Siihen, kenen näkökulmasta tavoite määritetään, on löydettävä tasapaino.

Seppälän huolenaihe on, että organisaation positiivinen julkisuuskuva voi nousta tärkeämmäksi kuin laadun tavoittelu hankkeessa. Hyväksyvä tai myötäilevä kielenkäyttö voi sulkea ongelmakohdat keskustelun ulkopuolelle.

Pekka Seppälä, neuvonantaja, ulkoministeriö

Arvot ovat järjestöissä keskeinen pääoma

Laatu on markkinaperustainen termi. Järjestösektorin laatuajattelua ajavat arvot, ne ovat kansalaisjärjestöjen keskeinen pääoma ja niiden halutaan näkyvän myös itse toiminnassa aitoina, ei päälleliimattuina. Painetta järjestöjen kehitysyhteistyöhankkeille aiheuttavat rahoittajien ja suuren yleisön odotukset.

Kehitysyhteistyöhankkeiden toteuttamisympäristö on usein kompleksinen, ja vaikuttavuuden osoit-

taminen ja laadullisten tulosten mittaaminen on vaikeaa. Julkisen ja yksityisen sektorin toiminnan laatua mittaavat menetelmät eivät sovi kaikilta osin järjestömaailman arvoihin. Suoheimo piti tärkeänä organisaationaalista oppimista ja jatkuvaa kehittymistä. Systemaattinen oppiminen on tapa, jolla järjestö linjaa, ohjaa ja suunnittelee toimintaansa arkityön toteuttamiseen.

Maria Suoheimo, tutkija ja konsultti

Yksi puheenvuoroista

Etelän kumppanijärjestöjen pitää keskittyä yhä enemmän hallintoon. Ajatellaan, että kun hallinto on kunnossa, laatu on hyvää. On olemassa suuri riski, että kumppaneiksi valikoituvat ne, jotka osaavat tehdä paperityöt hyvin, eivätkä ne, jotka tekevät laadukasta työtä ruohonjuuritasolla, ehkä lukutaidottomina.

Ulkoministeriössä menevät edelleen helpoimmin läpi konsulttien laatimat hankehakemukset. Aito osallistaminen on unohdettu.

Maria Immonen, Suomen lähetysseura, keskustelun puheenvuoro

Haitissa maanjäristyksen jälkeen

- Kirsi Mankila kertoo

Uhusianon jäsen Kirsi Mankila on Suomen Punaisen Ristin kansainvälisen reservin jäsen. Hän on saanut Punaisen Ristin avustustyöntekijän koulutuksen ja tarvittaessa hän on valmis lähtemään maailman kriisialueille. Vuosien 2010 ja 2011 vaiheessa hän oli Haitissa Suomen Punaisen Ristin avustustyöntekijänä.

Toivottavasti seuraava Kirsi Mankilan haastattelu selventää asioista. Haastattelijana on Marja-Leena Tihveräinen.

Mistä motivaatio?

Motivaatio lähtee halusta auttaa. Kun minulla on mahdollisuus tehdä jotain, en halua jäädä sivustakatsojaksi kun ihmisillä on hätä.

Miten työhön valmistaudutaan ja koulutaudutaan?

Avustustyöntekijänä toimivalla pitää olla ammattikoulutus ja vähintään muutamien vuosien työkokemus omassa ammatissaan. Sitten haetaan Punaisen Ristin peruskurssille, joka on viikon mittainen intensiivinen koulutus. Lisäksi tällaisia komennuksia varten vaaditaan Emergency Response-kurseja, joita Punainen Risti järjestää avustustyöntekijöille. Käyn vuosittain 1 – 2 Punaisen Ristin kansainvälisen avun järjestämää kurssia, pitääkseni tietoni ajan tasalla.

Mistä valmius ja rohkeus lähteä, onko siinä annos seikkailuakin?

Tuo rohkeus lienee sisäsyntyistä. Komennuksista on myös oikeus kieltäytyä, mikäli tarjotaan tehtävää, johon ei itsestä tunnu turvalliselta lähteä. Luulen, että seikkailijoille tällaiset hommat eivät sovi.

Mikä pelottaa etukäteen?

Ei mikään oikeastaan pelota, mutta pieni jännitys siihen sisältyy kun lähtee pois omalta mukavuusalueeltaan. Työntekijöiden turvallisuus on Punaisessa Ristissä aina numero yksi.

Kuinka paljon tietoa kohteesta saa etukäteen?

Ennen lähtöä järjestetään Helsingissä päivän kestävä briifaus, jossa kerrotaan tilanteesta kohteessa. Nykyaikana tieto kulkee hyvin, joten yleensä on saatavilla hyvin ajankohtaista tietoa. Mikäli kohdemaassa on jo paikalla suomalaisia työntekijöitä, olen yleensä itsekin heihin yhteydessä ja kyselen esim. millaista vaatetta yms. pitää pakata mukaan. Toimenkuva ei aina lähtiessä ole selvä. Se selviää lopullisesti paikan päällä.

Kuva on Haitin maanjäristyksen vuosipäivän juhlasta 12.1.2011. Mielestäni kuva kertoo hyvin siitä, että toivo paremmasta elää haitilaisten sydämissä. Kuvan on ottanut ranskalainen työtoverini Jerome Grimaud.

Mikä on konkreettisesti sinua vastassa ensimmäisenä avustuskohdeessasi? Onko joskus tehnyt mieli karata pois paikalta?

Riippuu tietenkin komennuksesta, siitä mitä siellä paikalla kohtaa. Olen ollut töissä useammassa maanjäristysoperaatiossa. Silloin jo heti lentokentällä näkyy röykyköittäin eri järjestöjen avustustarvikkeita, jotka odottavat kuljetustaan tuhopaikoille. Näkyy rauniota, kaaosta, epätoivoisia ja surevia ihmisiä. Sielun sopukoissa kasvaa halu jollain tavalla olla avuksi. Ei ole ainakaan vielä tullut tilannetta, jossa haluaisin paeta paikalta.

Mikä erityisesti Haitissa oli erilaista ja minkälainen tilanne oli tullessasi paikalle?

Haitiin tullessani oli maanjäristyksestä kulunut jo yhdeksän kuukautta. Silti jälleenrakennus oli pahasti kesken, miljoona ihmistä asui edelleen teltoissa ja väliaikaisissa suojissa. Maanomistusolot ovat Haitissa hankalat, sielläkään ei toisen tontille saa rakentaa. Haiti on läntisen pallonpuoliskon

köyhin maa, joten arvelen jälleenrakennuksen kestävän useita vuosia.

Useita sairaaloita oli romahtanut ja lähes kaikki maan terveysasemat olivat toimintakyvyttömiä maanjäristyksen jäljiltä. Suomen Punaisen Ristin kenttäsaairaala ja liikkuvat terveysklinikat olivat erittäin tervetulleita jo siitäkin syystä, että jo ennen maanjäristystä vain 40%:lla haitilaisista oli mahdollisuus päästä terveydenhuollon piiriin. Esteenä ovat olleet perusterveydenhuollon suhteellisen korkeat maksut sekä hankala saavutettavuus matkojen takia.

Haitin Punaisen Ristin vapaaehtoiset antavat terveysvalistusta SPR:n liikkuvan klinikan potilaille odotustilassa St. Marien telttaleirissä. Kuva Kirsi Mankila.

Miten aloitat työn siellä?

Tutustumalla työtovereihini, jotka yleensä ovat eri puolilta maailmaa ja tietenkin paikallisia. Jotta saa itsensä kartalle, on hyvä saada kokonaiskuva operaatiosta, jotta oma osuus siinä kirkastuisi.

Mitä veit Suomesta mennessäsi?

Vien ammattitaitoni ja pitkän työkokemukseni kätilönä. Ihan konkreettisesti otan mukaani muutamien hyvän kirjan ja perheen valokuvat, ne ovat tärkeimmät.

Kerro mieleen painuneesta tapauksesta Haitin keikaltasi

Olin Suomen ja Britannian Punaisen Ristin kolera-klinikalla eräänä aamuna. Hyvin toipunut potilas söi aamiaistaan sängyllä. Jatkoin kierrosta, mutta

palasin takaisin kun jokin asia jäi kummastuttamaan. Viereisellä sängyllä oli pieni likainen tyttö, joka katseli intensiivisesti tätä aamiaisen nauttijaa. Tyttö oli hyvin laiha, noin parivuotias. Kysyin henkilökunnalta, kauanko tyttö on ollut hoidossa. Sain vastaukseksi: kaksi viikkoa. Kaksi viikkoa koleraklinikan kriittisten potilaiden osastolla!

Eräs hoitaja etsi tytön paperit. Tytön isä ja äiti ovat kuolleet maanjäristyksessä ja joku tytön sukulainen oli tuonut hänet hoitoon ja jättänyt klinikalle. Viereisen sängyn potilas tiesi kertoa, että sukulainen käy silloin tällöin tuomassa tytölle ruokaa. Aloitin salapoliisin työn. Tytön tati löytyi kun hän seuraavan kerran ilmestyi ruokaa tuomaan. Hän kertoi, että tytön huoltaja on nyt hänen isoäitinsä, jolla on itselläänkin viisi alaikäistä lasta huollettavana eikä varaa huolehtia tästä työstä. Tyttö siirrettiin toipuneiden potilaiden tarkkailuosastolle, tati pesi hänet ja pikkuinen sai uudet vaatteet. Koska tarvitsimme siivoojaa, palkkasimme tytön tadin, joka lupasi toistaiseksi huolehtia työstä. Tarina päättyi hyvin.

Löysimme järjestön, joka avustaa köyhiä lapsiperheitä. He ottivat tytön perheen ohjelmaansa. Isoäiti otti tytön takaisin kotiin. Järjestö avustaa nyt heitä ruuan ja vaatteiden hankkimisessa ja maksaa tytön koulutuksen siihen asti kunnes hän täyttää 18. En koskaan unohda tytön hymyä, kun isoäiti palasi ja otti tytön syliinsä.

Miten kestät henkisesti ja millä keinoin kokoat itsesi paikan päällä jaksaksesi?

Hyvä tiimihenki on a ja o. Työkaverille voi kertoa mieltä askarruttavat asiat. Yleensä meillä onkin aina päivän päätteeksi tiimipalaveri, jossa voi purkaa sydäntään. Suomen Punaisella Ristillä on oma psykologi, jonka luona voi käydä juttelemassa keikalta palattuaan.

Kauanko kestää palautua matkan jälkeen Suomessa? Millä keinoin palaudut?

Olen nyt ollut reilut kaksi viikkoa Suomessa. Ensimmäinen viikko meni enimmäkseen nukkuessa. Takaisin arkeen, harrastuksiin ja pikku loman jälkeeseen työhön. Tämä resepti on toiminut minun kohdallani.

Pahimmat vaarat ja vaaratilanteet, onko sinulle sattunut jotain?

Maanjäristysalueella ovat uhkana jälkijäritykset, sen vuoksi asutaan teltoissa. Punaisella Ristillä on erittäin tarkat turvallisuusohjeet ja niitä pitää noudattaa. Mitään pahempaa ei koskaan ole sattunut.

Kenen kannattaa hakeutua tällaiseen vapaaehtoistyöhön, mitä erityistä vaaditaan?

Lähteminen Punaisen Ristin avustustyöhön on vapaaehtoista, mutta kyllä siitä palkkaa maksetaan. Ennakkoluulottomuus ja joustavuus ovat ehkä tärkeimmät vaadittavat ominaisuudet. Pitää olla valmis tarttumaan myös työhön, joka ei varsinaisesti ole oman ammattialan työtä. Kätilönä olen tehnyt monenlaista. Olen ollut camp-manageri, siivooja ja teknikkokin tarvittaessa.

Faktaa Haitista ja avustustyöstä

Haitin maanjäristys tapahtui 12.1.2010. Tämä 35 sekuntia kestänyt järistys tuhosi tai vaurioitti pahasti 25% pääkaupungin Port au Princen rakennuksista. Maanjäristyksessä kuoli 222 000 ihmistä, 300 000 loukkaantui. Sen vaikutusalueella asuu 3,7 miljoonaa ihmistä, joista 1,3 miljoonaa jäi koddittomaksi. Maanjäristyksen tuhot vastaavat yli 90% Haitin vuotuisesta kansantulosta ennen katastrofia.

Suomen Punainen Risti perusti yhdessä Saksan Punaisen Ristin kanssa kenttäsairaalan Carrefouriin, joka sijaitsee pääkaupungin välittömässä läheisyydessä. Sairaala tuotti maksuttomia terveyspalveluja 70 000 potilaalle. Sairaalan äitiyspoliklinikka ja synnytysosasto antoi hoitoa 8357:lle äidille ja lapselle ja siellä hoidettiin 2051 synnytystä.

Sairaala lakkautettiin joulukuussa 2010 kun alueen omat terveyspalvelut olivat palautuneet toimintakykyisiksi.

Toiminnan päättyessä synnytykset siirrettiin paikalliseen valtion synnytysairaalaan. Siirtoa varten sairaalan henkilökuntaa koulutettiin ja sairaalaa varustettiin toimintakykyisemmäksi.

Suomen Punainen Risti pyysi minua Haitille loka-kuussa 2010. Pääasiallinen tehtäväni oli kouluttaa kenttäsairaalan äitiyshuollon henkilökuntaa. Siinä vaiheessa kun toimintaa siirrettiin pysyvämmän terveydenhuollon piiriin, kävin kouluttamassa kättilöitä ja sairaanhoitajia Carrefourin Maternité-sairaalassa, joka on valtion omistama synnytysairaala. Osallistuin myös Maternitén **synnytysosaston** varustamiseen kenttäsairaalasta lahjoitetuilla välineillä.

Kun kenttäsairaala oli lopettanut toimintansa joulukuussa, siirryin Port au Princessä toimiville Suomen Punaisen Ristin liikkuville klinikoille. Klinikat kävivät päivittäin kahdella leirillä. Yhteensä leirejä, joissa kävimme, oli seitsemän. Myös näissä tehtäviini kuulu kättilöiden koulutus. Liikkuvat klinikat eivät ole pysyvä ratkaisu, vaan ni-

den toiminta lopetettiin helmikuun lopussa 2011. Pääkaupunkiseudulla oli jo niin runsaasti pysyviä terveydenhuoltopalveluita, että klinikoiden potilaat saattoivat saada hoitoa niistä. Klinikoiden potilaat ohjattiin paikallisiin sairaaloihin ja poliklinikoille sekä klinikan välineistö lahjoitettiin erääseen valtion sairaalaan, joka oli maanjäristyksessä menettänyt lähes kaiken välineistönsä.

Palasin kotiin helmikuun 2011 lopussa. Minulle työskentely monien katastrofien koettelemassa maassa oli rikastuttava kokemus.

Haitia kohtasi vuoden 2010 aikana maanjäristys, hirmumyrsky Tomas sekä koleraepidemia. Voin sanoa, että tällä komennuksella opin todella paljon.

Kirsi Mankila

Kepan ilmastoseminaari Dar es Salaamissa

Kepa järjesti helmikuussa 2011 seminaarin esitelmäkseen ilmastomuutoksen perusteita. Aihe on monimutkainen ja ajankohtainen. Seminaariin osallistui niiden tansanialaisten kansalaisjärjestöjen edustajia, joilla on yhteistyösopimus Kepan suomalaisten jäsenjärjestöjen kanssa, Kepan tansanialaisia kumppanijärjestöjä ja niitä tansanialaisia järjestöjä, jotka saavat rahoitusta Suomen suurlähetystön pym-rahoista, paikallisen yhteistyön määrärahoista. Kolmestakymmenestä osallistujasta viisi oli naisia. Seminaarin tarkoitus oli saada aikaan ymmärtämystä ilmastomuutoksesta ja sen vaikutuksista Tansaniassa ja osoittaa, että tämä maailmanlaajuinen ilmiö koskee kaikkia.

Teoriaa aluksi, sitten käytäntöä

Yksi puheenvuoron käyttäjistä oli Jason Rubens WWF:stä. Hän mainitsi että maailman ilmastomalit tulevat yhä vaikeammin ennustettaviksi, esimerkiksi maanviljelys kärsii, kun säätilaa ei voi kunnolla ennustaa. Korkeammat lämpötilat lyhentävät kasvukautta ja pienentävät satoja. Myös kar-

jan laiduntaminen tulee vaikeammaksi, erityisesti alueilla joilla kuivat kaudet pitenevät. Nousut lämpötila lisää luultavasti malarian esiintymistä ylänköalueilla, kun lämpötilan kohotessa malariamoskiitot pysyvät hengissä korkeammalla. Rannikolla kalastus tulee vaikeammaksi, myrskyjä esiintyy useammin ja tuulisten päivien määrä lisääntyy.

Valtavirtaisuus

Vera Magittu edusti itä-afrikkalaista PACJA-järjestöä (Pan-African Climate Justice Network). Hän selvitti, että Tansaniassa on melko huono sopeutumiskyky ilmastonmuutokseen ja että muutokset ovat todennäköisesti suuria. Niinpä ilmastomuutos on jokaisen asian. Hän oli sitä mieltä, että kansalaisjärjestöjen pitäisi ottaa muutos huomioon työnsä jokaisessa aspektissa, tehdä siitä osa kaikkea toimintaa eli mainstreaming.

Latif Amars Forum Climate Change-järjestöstä kertoi esimerkein, mitä foorumin jäsenjärjestöt tekevät ilmastonmuutoksen estämiseksi. Hän vertasi ilmastomuutosta toiseen jättiläismäiseen käsitteeseen, köyhyyteen. Köyhyyttä vastaan voi taistella monin tavoin, kuten kartuttamalla tuloja hankkimalla koulutusta, muuttamalla perimyslakeja niin että naiset voivat periä maata, lobbaamalla veronkantotapoja niin että kaivosten tuotot pysyvät Tansaniassa. Niin myös ilmastomuutoksen vastaan taistelemista voi tehdä monilla tasoilla. Sopeutuminen ja lieventäminen ovat kaksi torjuntamenetelmää.

Vuotava hana

Latif Amars vertasi ilmastomuutosta myös vuotavaan hanaan. Siitä valuu vettä hukkaan, se merkitsee että kasvihuonekaasut vapautuvat ilmakehään. Voimme mopata veden pois niin, että koko talo ei tule märäksi. Ilmastotermeiksi muutettuna tämä tarkoittaa sopeutumista tilanteeseen, kykyä käyttää olemassa olevia keinoja selvitä.

Sopeutuminen johtaa jo tapahtuneiden muutosten lieventämiseen, esimerkiksi sulkemalla vuotava hana. Vähäpäästöisten energianlähteiden kehittäminen on yksi menetelmä. Tansanialaiset tuottavat

hyvin vähän kasvihuonekaasujen päästöjä, joten tämä on teollistuneiden talouksien ongelma, Yhdistyneiden kansakuntien monikansallinen sopimus vähentää kasvihuonepäästöjä. Sen lisäksi omien ekologisten energiamuotojen kehittäminen on tarpeen, aurinkopaneelit ovat yksi keino.

Metsät ja muut tärkeät

Metsät ovat tärkeitä ilmastonmuutoksessa. Ne ovat hiilinieluja, mitä enemmän puita, sitä vähemmän hiilidioksidia. Puiden kaataminen, metsän väheneminen ei ole haitallista pelkästään eroosion ja hiilinielun vähenemisen takia, vaan se vaikuttaa myös eliölajien asuin- ja kasvupaikkoihin ja esiintymiseen. Puiden kaataminen kiihdyttää ilmastomuutosta.

Sopeutuminen on toinen näkökulma ilmastomuutoksen estämisessä. Kun ilmastomuutos saa aikaan merenpinnan nousemisen ja arvaamattomat sateet, niin ihmisten sopeutuminen tarkoittaa sitä, että he olisivat valmiita eivätkä kärsisi kohtuuttomasti. Äkillisistä muutoksista kärsivät ihmiset ovat köyhiä eikä heillä ole paljon mahdollisuuksia eikä reservejä selvitä kriisiaikoina. Tämän takia monet 'tavalliset' kehitysprojektit, erityisesti maaseudun yhteisöjen kehittämisprojektit, auttavat ihmisten sopeutumiskykyä.

Käytännön tapoja varautua ilmastomuutokseen

- tekemällä tunnetuksi nopeakasvuisia, kivi- ja puu-kestäviä viljelylajikkeita alueilla, joilla sadannan oletetaan vähenevän, maaperän suojelun edistäminen yhteisöjen välillä paimentolaisalueilla, siipikarjan pito kotioiloissa
- rakentaa tulvavalleja ja tehostaa tiedotusta, perustaa apua antavia keskuksia pahimmille tulva-alueille
- rannikkoalueilla uusia navigointitekniikoita kalastajille ja kalastuksessa tarvittavia varustuksia. Tuulet muuttuvat Intian valtameren rannikoilla ja kalastaminen tulee vaikeammaksi
- luonnon monimuotoisuuden suojeleminen ja mangrovemetsien palauttaminen estä-

mään rannikon eroosiota ja odotettavissa olevaa merenpinnan nousua

- ajoissa tapahtuva varoitussysteemin luominen ja tuhon hallinta; säätiedotusmenetelmät ja yhteisön valmistaminen katastrofeihin
- koulutus ja kestäkyvyn vahvistaminen, tiedottaminen ilmastonmuutoksista ihmisille
- paikallisen energian tuotanto
- suojautuminen malariaa vastaan uusilla malaria-alueilla, sanitaation parantaminen kaupunkialueilla
- maa-alueiden ekosysteemeissä yhteisön vesialueiden huolto, yhteisön alueen metsäpalojen torjunta.

Palaute ja puheenvuoro

Palautteen mukaan useat osallistujat olivat sitä mieltä, että ilmastonmuutoksen teoreettinen selvittäminen oli hyvin hyödyllistä, koska aihe oli vieras useimmille osallistujille, mutta ei ihan helppo. Puheenvuorot olivat teoreettisia alkuosaltaan, mutta osallistujat tunnustivat teorian tarpeellisuuden ilmastonmuutoksen selittämisessä.

Keskustelu puheenvuorojen jälkeen oli vilkasta. Ehkä kaikkein tärkein puheenvuoro oli tämä, jossa on alku perusteellisemmalle ilmastonmuutoksen käsittelylle. Weetun edustaja Modest Mkude sanoi:

-Tällainen työ vaatii poliittista tukea, sääteleviä puitteita ja paikallista, yhteisöjen erityistietoa. Ilmastonmuutoksen torjuminen pitäisi olla opetusohjelmassa. Jo nyt se sisältää paljon tietoa ympäristöstä, mutta tieto on liian paljon tutkimukseen perustuvaa ja kokonaan erillään siitä mitä yhteisöissä tapahtuu. Opettajien pitää kyetä (pois muut samaa tarkoittavat sanat, niitä on liikaa) saamaan oppilaansa hahmottamaan sitä, mitä heille on opetettu.

Ei olla jälkiviisaita

Me suomalaiset ajattelemme helposti, että kyllähän tuo kaikki tiedetään. Ilmastonmuutoksesta on puhuttu paljon, asiat ovat meille itsestään selviä. Mutta ei tarvitse mennä kovin monta vuotta taaksepäin, kun Suomessa kierrätystä ja energian säästöä pidettiin turhana haihatteluna. Asenteet ovat muuttuneet, ja se on kierrätyskoulutuksen ja ekologisen ajattelutavan voitto. Koulutuksessa on voima.

Kepan järjestämän ilmastoseminaarin materiaalista muokannut Elina Puhto

Uhusiano ry

- Uhusiano on swahilia ja merkitsee yhteyttä. Uhusiano ry on suomalaisten, Tansaniassa kehitysyhteistyötä tekevien kansalaisjärjestöjen perustama yhteysjärjestö. Yhdistyksen vapaaehtoistyöhön perustuvan toiminnan painopisteitä ovat tiedotus, koulutus ja koordinointi Suomessa ja Tansaniassa.

Työmuotoina ovat kokousten lisäksi Suomessa vuosittain pidettävä Uhusiano-seminaari, tiedotelehden julkaiseminen kaksi kertaa vuodessa, jäsenkirjeet sekä erilaiset koulutus- ja tiedotustilaisuudet.

Uhusianon kumppanijärjestö Tansaniassa on UNGO (Union of Non-Governmental Organizations in Morogoro). UNGO:n ja Uhusianon yhteinen tukihanke on suomalaisia ja tansanialaisia kansalaisjärjestöjä palveleva resurssikeskus Morogorossa.

Uhusianon jäseniksi voivat liittyä yksittäiset henkilöt tai erilaiset järjestöt.

Vuoden 2011 jäsenmaksut

henkilöjäsenet 20 euroa

opiskelijat, työttömät ja

eläkeläiset 10 euroa

jäsenjärjestöt 40 euroa,

Jäsenmaksu maksetaan Uhusiano ry:n tilille VSOP FI25 5660 0620 0121 95. Merkitse yhteystiedot (osoite ja sähköposti) tiedonanto-osaan.

Jäseneksi voi liittyä myös Uhusianon kotisivujen kautta osoitteessa www.uhusiano.kopteri.net.

Muista yhteystiedot myös liittyessäsi netissä.

Uhusianon hallitus vuonna 2011

Puheenjohtaja **Pia Mäkelä**
piapetronella@yahoo.com
040 901 5224

sihteeri **Elina Puhto**
Katajanokanranta 17 D 40, 00160 Helsinki
elina.puhto@netsonic.fi
040 7461 635

Muut varsinaiset jäsenet:

Emma Simon Palonen, varapuheenjohtaja, Helsinki
Erkki Andersson, taloudenhoitaja, Helsinki
Kirsi Mankila, Hyvinkää
Vilppu Palmberg, Turku
Heli Pimenoff, Sastamala
Meta Sahlström, Vasa
Marja-Leena Tihveräinen, Sastamala

Varajäsenet

Taina Kempas, Hyvinkää
Mikko Lehtinen, Helsinki
Kari Lindstedt, Helsinki
Georg Pimenoff, Sastamala
Harri Sarjanoja, Helsinki
Sinikka Sepänmaa, Vaasa
Traute Stude, Espoo

Uhusianon kotisivut
www.uhusiano.kopteri.net

Uhusiano-tiedote 1 / 2011
Piirroukset: Katti Ka-Batembo / Taitto: Vilppu Palmberg /
Paino: Vaasan painatuskeskus

